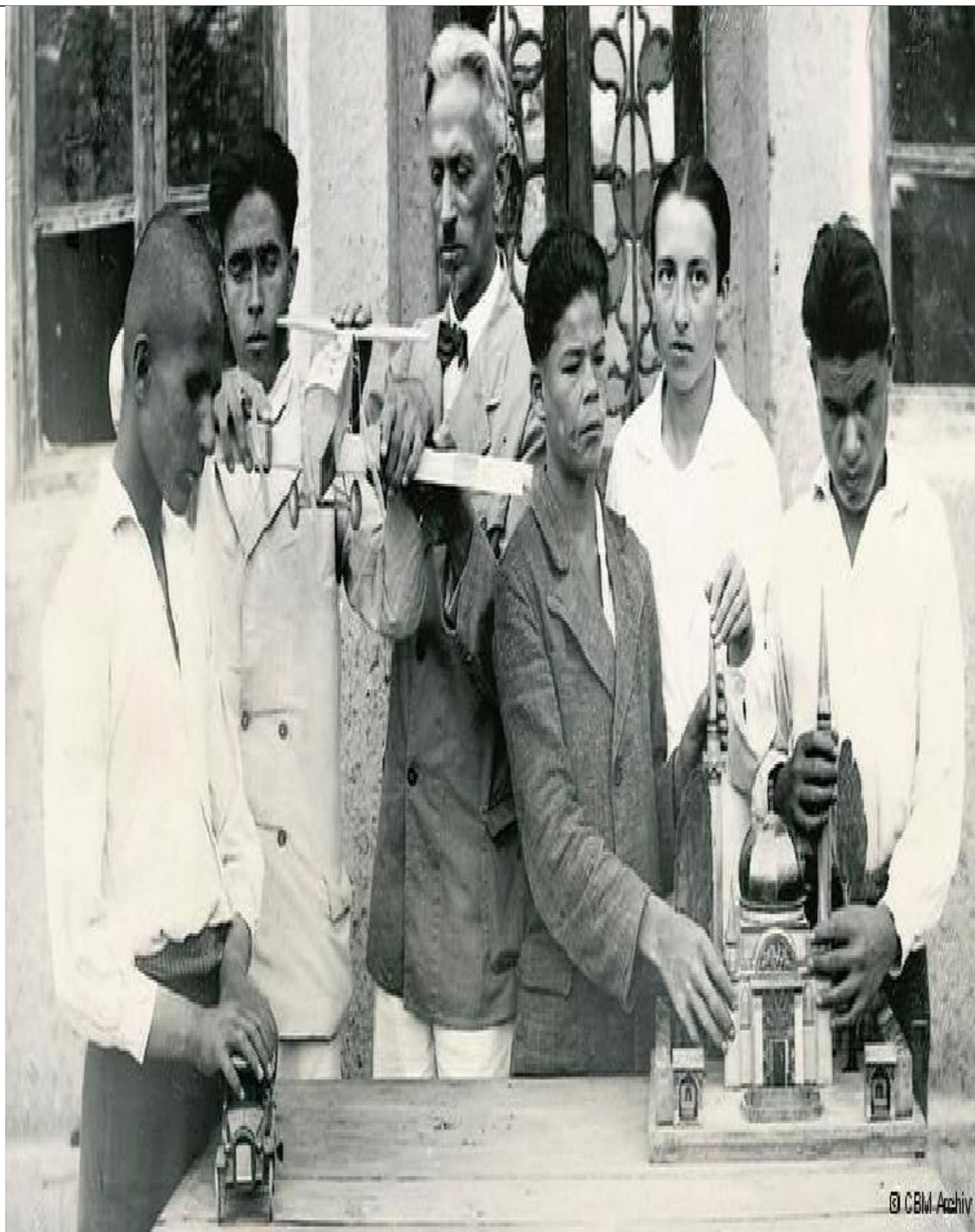

داستان کشیش آلمانی و نابینایان ایرانی + عکس

۱۰ اسفند ۱۳۹۴ ساعت ۲۳:۰۱

نابینایان ایران توانایی خواندن و نوشتن خود را مدیون کشیش آلمانی هستند که نخستین آموزشگاه نابینایان را در سال ۱۳۰۴ در شهر تبریز بنیان نهاد. مردی که در ایران ریشه دواند و پیکرش در شهر اصفهان به خاک سپرده شد. هنگامی که صحبت از خط بریل یا خط نابینایان می‌شود، همیشه می‌پرسند: «راستی این خط بین‌المللی است؟»

جوان و تاریخ- گفتگو و تاریخ شفاهی

کشیش کریستوفل، ۱۳۰۴ تبریز

نابینایان ایران توانایی خواندن و نوشتن خود را مدیون کشیشی آلمانی هستند که نخستین آموزشگاه نابینایان را در سال ۱۳۰۴ در

شهر تبریز بنیان نهاد. مردی که در ایران ریشه دواند و پیکرش در شهر اصفهان به خاک سپرده شد. هنگامی که صحبت از خط بریل یا خط نابینایان می‌شود، همیشه می‌پرسند: «راستی این خط بین‌المللی است؟» این تصور نادرست از اینجا ناشی شده که خط نابینایان را چیزی مانند زبان اشاره ناشنوایان می‌پندارند. در واقع اما این خط معادل یا کد متفاوتی برای الفبای خط‌های معمول و مرسوم است. در نتیجه خط نابینایی چینی، عربی و لاتین طبیعتاً با هم فرق دارند. الفبای فارسی این خط که سیستم اصلی آن در سال ۱۸۲۵ توسط لوئی بریل برای خط لاتین اختراع شد، صد سال پس از آن به همت کشیش کریستوفل در تبریز معرفی و ثبت گردید. نابینایان ایران خواندن و نوشتن به فارسی را وامدار کشیش کریستوفل هستند؛ کسی که نیمی از زندگی خود را صرف بنای سازمان‌های آموزشی و پرورشی برای آنان در ترکیه و ایران نمود، با دست خود نخستین کتاب‌ها را به ترکی، ارمنی و فارسی برای آنها رونویسی کرد و خود نیز جزوه‌هایی در این زمینه نوشت که تنها به خط بریل منتشر شدند. کریستوفل با آغاز جنگ جهانی اول از ترکیه به آلمان بازگشت و تا پایان جنگ به عنوان کشیش ارتش در جبهه‌ها مشغول کار بود. او فرزند زمان خود بود و مانند اکثریت مردم آلمان به شدت ناسیونالیست به شمار می‌آمد. کشیش کریستوفل پس از پنج سال اقامت، کار و تبلیغ دین در آلمان تاب نیاورد و راهی تبریز شد، چون ایران را روادارتر از ترکیه تشخیص داده بود. او در سال ۱۹۲۵ (۱۳۰۴) نخستین آموزشگاه نابینایان را در تبریز گشود. در همانجا با تلاش خستگی‌ناپذیری خط و زبان فارسی و ترکی آذری آموخت و الفبای بریل را برای فارسی‌زبانان ابداع کرد. پس از سه سال آموزشگاه را به همکاران جوانترش تحویل داد و در اصفهان سازمان نابینایان تازه‌ای بنیان نهاد که تا زمان انقلاب سال ۱۳۵۷ در ایران برپا بود. در سال ۱۹۴۳ که نیروهای متفقین در ایران حرف اول را می‌زدند، کریستوفل بازداشت و به اتهام همکاری غیر مستقیم با رژیم آلمان نازی چهار سال در اردوگاه‌های اسرای جنگی به سر برد. پس از اثبات بی‌پایگی این اتهامات نخست در شهر نومبرشت در غرب آلمان پرورشگاهی برای قربانیان نابینای جنگ جهانی دوم تأسیس کرد ولی باز در سال ۱۹۵۱ به آموزشگاه خود در اصفهان بازگشت. کریستوفل تا پایان عمر یعنی ۲۳ آوریل ۱۹۵۵ (۴ اردیبهشت ۱۳۳۴) به تلاش خود در آموزش و پرورش نابینایان ایران ادامه داد. کشیش کریستوفل همانجا در آرامگاه آرامنه‌ی اصفهان به خاک سپرده شد. سازمان بشارت آیین مسیح آلمان پس از درگذشت کریستوفل به یاد و افتخار او "سازمان بشارتی نابینایان کریستوفل" در نابینایان برای پرورشی و آموزشی برنامه هزار یک از پیش در اکنون هم سازمان این. گرفته نام (Cristoffel Blindenmission) صد کشور جهان، جز در زادگاهش ایران، فعال است. تنها قدردانی که پس از انقلاب از کار و تلاش کریستوفل شده، کتابی است با عنوان "آرامگاه خارجیان در اصفهان" که امیر هوشنگ آقایی در آن بخش‌هایی از کار و آثار کشیش کریستوفل را شرح داده است.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۲۲۹۶۶/دانشگاه-آلمانی-کشیش-داستان/۲۲۹۶۶>